

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/178/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010733
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6913010733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Antal a prísediacich senátu Márie Trochovej a Mgr. Viliama Vidinského v trestnej veci obžalovaného T. T., nar. XX.XX.XXXX v O. D., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. apríla 2014, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: T. T. Á. O. Á. D. X. , nar. XX.XX.XXXX v O. D., trvale bytom G. X, prechodne bytom G. XXX/X, okres O.Á. D., bez pracovného pomeru, t.č. vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody,

je vinný, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2012 do 26.06.2013 v obci G. XXX, okres O. D., v sociálnom byte tri až štyrikrát v nočných hodinách, keď už jeho dcéra maloletá J.K., nar. XX.XX.XXXX v O. D., bytom ako otec, ležala v posteli vo svojej izbe, opakovane prišiel ku nej, bez použitia slovných vyhrážok ju začal vyzliekať a bozkávať po tvári, krku a bruchu, hladkal ju po celom tele, ako aj po genitáliách, kde jej prstami vnikal do vagíny, v dôsledku čoho maloletá J.K. najmenej v jednom prípade aj krvácala, pritom jej po celý čas zakrýval ústa, aby nekričala a využívajúc svoju fyzickú prevahu ju pridržiaval na posteli, pričom maloletá J.K. sa tomu bránila tak, že ho odstrkovala od seba voľnými rukami, v jednom prípade od nej vyžadoval orálny sex a snažil sa jej vsunúť svoj pohlavný orgán do úst, ale maloletej J.K. sa podarilo ho od seba odstrčiť, pričom na základe vykonaného gynekologického vyšetrenia MUDr. Jany Štempelovej a podanej správy má maloletá J.K. narušenú panenskú blanu, ktorá je priechodná pre prst a pravdepodobne k pohlavnému styku podľa menovanej lekárky nedošlo a poškodená bola zneužívaná len prstom,

t e d a

násillím alebo hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. využitím odkázanosti a na chránenej osobe, t.j. na dieťati,

t ý m s p á c h a l

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. g/ Tr. zákona, § 127 ods. 9 Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd u obžalovaného T. T. z r u š u j e výrok o úhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/20/2014 zo dňa 11.03.2014, právoplatný dňa 11.03.2014, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a súčasne r u š í aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podala na súd dňa 30.10.2013 obžalobu pod sp.zn. 2Pv/377/13-50 na obvineného T. T., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. g/ Tr. zákona, § 127 ods. 9 Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je to v tejto obžalobe uvedené.

Obhajkyňa obžalovaného v stanovisku k obžalobe uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými v obžalobe, navrhla vo veci vykonať dokazovanie a dodala, že obžalovaný sa necíti byť vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný T. T. vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný. Poprel, že by sa dopustil predmetného konania, čo odôvodňoval aj tým, že ani susedia o tom nič nevedia. Podľa neho si všetko dcéra len vymyslela, lebo má priateľa a on nedovolil, aby sa vzali. Tvrdil tiež, že narušiť panenskú blanu jej mohol práve priateľ, ktorý chodil ku ním domov, bývali spolu sami, či už doma alebo v dedine a tiež pred ním mala dcéra nejakú známosť v O., tak sa to mohlo stať aj tam. Na otázky uviedol, že dcéra má zdravotné problémy s ľadvinami, kvôli ktorým bola hospitalizovaná tri až štyrikrát, prvýkrát niekedy v roku 2011, pričom pri hospitalizáciách bol stále s ňou. Vzájomný vzťah s dcérou hodnotil ako dobrý, rozumeli si, tvrdil, že chodili spolu nakupovať, spoločne sa starali o domácnosť. Dcéra aj do školy chodila pravidelne a on sa o jej výsledky v škole pravidelne zaujímal. Školu vynechávala len v čase, keď bola chorá.

Na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný vypočutý aj v prítomnosti znalca MUDr. Ján Vongreja, ktorý v predmetnej trestnej veci vyhotovil znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného.

Znalec MUDr. Ján Vongrej pri výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku a zodpovedal doplňujúce otázky obhajkyne, pričom zdôraznil, že znalci nezistili u obžalovaného vo sfére pohlavného pudu poruchu sexuálnej identifikácie, orientácie, aktivity ani poruchu kombinovanú, avšak v prípade preukázania jeho viny znalci nevyklučujú u obžalovaného incestuózne správanie náhražkového charakteru a nevyklučujú, že by bol schopný popísanej sexuálnej aktivity. Ďalej znalec uviedol, že k uvedenej sexuálnej aktivite sa mohol obžalovaný uchýliť aj z toho dôvodu, že v tom čase už bol bez manželky, ktorá zomrela.

Obžalovaný sa k výpovedi znalca vyjadril v tom smere, že nie je pravdou, že keď už manželku nemal, tak sa uchýlil k sexu s dcérou.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul ako svedkyňu aj poškodenú mal. J.K. - dcéru obžalovaného, ktorej výsluch pred súdom znalkyňa Mgr. Iveta Snitková, ktorá vykonávala jej psychiatrické vyšetrenie, v záveroch znaleckého posudku neodporučila. Z tohto dôvodu bola poškodená na hlavnom pojednávaní

vypočutá v neprítomnosti obžalovaného, ktorého súd podľa § 262 Tr. poriadku aj z dôvodu, že poškodená mala z neho strach, vylúčil počas jej výsluchu z pojednávacej miestnosti.

Poškodená mal. J.K. bola vypočúvaná v prítomnosti znalkyne Mgr. Ivety Snitkovej, ako aj v prítomnosti sociálneho kurátora. Aj napriek tomu, že je dcérou obžalovaného po poučení z tohto dôvodu neodoprela výpoveď a na diskkrétne kladené otázky uviedla, že otec sa voči nej správal násilne, prvýkrát ju začal sexuálne obťažovať po tom, ako ju prvýkrát operovali. Uviedla, že v tom čase spávala v krátkych nohaviciach a na posteli ležala väčšinou tvárou k oknu, pričom otec sedával v tej istej izbe vo foteli, pozeral sa na ňu, potom prišiel ku nej, zakryl jej ústa a začal ju obchytávať, bozkávať a inokedy ju aj „vyprstvoval“, uviedla, „vníkol do mňa prstom“. Keď mu povedala, že ak neprestane, tak to oznámi súrodencom, tak sa jej začal vyhrážať, že zabije najskôr ju a potom aj seba, dodala, že raz keď ju „prstvoval“, tak aj trochu krvácala. Inokedy, keď ju opäť sexuálne obťažoval, tak sa ťahala od neho preč, ale spadla a chcel aj kričať, avšak on ju chytil, položil na posteľ a keď ju prestal obťažovať, tak povedal, že „odbavil som sa od desiatej do druhej“. Uviedla tiež, že nikde ju nechcel púšťať, chcel od nej, aby stále zostávala doma, podľa nej nebol poriadny ako to sám o sebe tvrdí, pretože pil a obťažoval ju nielen vtedy keď mal vypité, ale aj vtedy keď bol triezvy. Sexuálne ju mal obťažovať tri až štyrikrát do týždňa.

Na doplňujúce otázky uviedla, že pokiaľ sa dobre pamätá, tak otec ju prvýkrát sexuálne obťažoval v čase keď mala 14 rokov a keď ju prvýkrát operovali a tento čas bližšie špecifikovala na apríl 2012. Naposledy ju mal sexuálne obťažovať večer predtým, ako jeho obťažovanie oznámila na polícii.

Na ďalšie doplňujúce otázky poškodená uviedla, že otec jej prsty dával „odspodu do punduli“, hladkal ju aj po prsiach a viackrát od nej chcel, aby mu „vyfajčila vtáka“. Počas tejto časti výsluchu sa rozplakala a slzy jej bolo vidno v očiach hlavne, keď jej boli kladené otázky intímneho charakteru. V tejto súvislosti na otázky obhajkyne tiež upresnila, že otec večer predtým ako na neho podala trestné oznámenie, tak ju obťažoval a stalo sa to tak, že išiel na záchod, potom si na ňu ľahol, zakryl jej ústa, rozťahol jej nohy aj napriek tomu, že sa snažila brániť a vyprstvoval ju troma alebo štyrmi prstami.

Na ďalšie otázky ešte uviedla, že už nevie presne kedy, ale kamarátke K. O. povedala, že sa otca bojí, lebo ju obťažuje a bozkáva. S priateľom C. E. sa zoznámila v máji minulého roka, chodil aj k nim domov, avšak nikdy s ním nebola sama, lebo stále bol doma buď otec, alebo jej sesternice alebo bratranci. Ich vzťah popísala ako priateľský, pričom sex spolu nemali. Poprela tiež, že by s niekým iným mala nejaký sex.

V neprítomnosti obžalovaného bola vypočutá aj svedkyňa mal. K. O., pričom aj na čas jej výsluchu súd obžalovaného podľa § 262 Tr. poriadku vylúčil z pojednávacej miestnosti, pretože bola dôvodná obava, že v prítomnosti obžalovaného svedkyňa nevyovie pravdu. Aj táto svedkyňa bola vypočutá za účasti znalkyne Mgr. Ivety Snitkovej a sociálneho kurátora.

Táto svedkyňa na začiatku výsluchu uviedla, že poškodená jej o skutku nič nepovedala, preto na odstránenie rozporov v jej výpovedi s výpoveďou z prípravného konania bola prečítaná podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku časť jej výpovedi z prípravného konania z čl. 93, a to prvé dva odseky, kde k veci uviedla: „Ja o tejto veci čo I. urobil jej otec nič neviem, ona tvrdila také niečo, že ja som mala vedieť o tejto veci a mala som zabudnúť, to nie je pravda, ja som na takú vec nezabudla. Voľakedy jej otec mi povedal, že ma naučí bozkávať, že mi dá aj peniaze, ja som mu povedala, že nie a odišla som z domu...“.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa v tejto súvislosti uviedla, že to čo uviedla na polícii je pravda, že sa stalo, že I. otec jej povedal, že ju naučí bozkávať a dá jej za to peniaze, stalo sa to u I. doma, keď ku nej išla, avšak I. doma nebola a doma bol len I. otec. Ona však nechcela a odišla preč.

Na doplňujúce otázky obhajkyne svedkyňa uviedla, že poškodená ju nenahovárala akým spôsobom má vypovedať na polícii a ani ju nenahovárala, aby vypovedala o tom, že I. mal zneužívať otec a na otázku prokurátorky uviedla, že pred ňou I. otec škaredé slová nehovoril.

Po vykonaní výsluchu týchto svedkýň sa ďalej pojednávalo už v prítomnosti obžalovaného, ktorého predseda senátu najprv oboznámil s podstatným obsahom oboch výpovedí. Obžalovaný uviedol len toľko, že svedkyne klamú, nehovoria pravdu a dožadoval sa výsluchu na detektore lži.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa Mgr. Iveta Snitková, ktorá v predmetnej trestnej veci vypracovala znalecký posudok č. 19/2013 na poškodenú maloletú J.K.. Znalkyňa pri výsluchu zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku a na doplňujúce otázky obhajkyne uviedla, že u poškodenej nie je pravdepodobný sklon k vedomému skresľovaniu výpovedí, poškodená má problém zorientovať sa v čase, drží sa udalostí, ktoré sa stali a ktoré jej výrazným spôsobom utkveli v pamäti, ako napríklad prvá operácia, deň, keď podala trestné oznámenie, teda udalosti, ktoré sú pre ňu emočne silne záťažové. Znalkyňa v tejto súvislosti uviedla, že v časovom slede sa nedá presne spoliehať na jej výpoveď, avšak z toho, ako prežívala svoju výpoveď jednak pri znaleckom vyšetrení, ako aj na hlavnom pojednávaní a ako pre ňu o traumatizujúcich skutočnostiach vypovedala, je podľa znalkyne málo pravdepodobné, že by si bola schopná vymyslieť skutočnosti, ktoré uvádzala.

Svedok X. T., syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným má veľmi dobrý vzťah a že poškodená mu nehovorila, že by sa k nej otec zle správal. Na otázky obhajkyne uviedol, že s otcom a poškodenou sa stretával každodenne, vzájomne sa navštevovali a nikdy si ani na poškodenej, ani na otcovi nevšimol nič nezvyčajné. Podľa svedka sa otec o poškodenú vždy riadne staral, robil všetky domáce práce, a to aj ženské, varil, z podpory kupoval potrebné veci pre domácnosť, ako aj pre poškodenú. Podľa svedka si poškodená zvykla vymýšľať a uviedol, že raz tvrdila, že otec ju zavrhol doma a zbil ju, avšak zistili, že to nie je pravda, lebo poškodená mala v tom čase na sebe krátke čierne nohavice, ktoré púšťali farbu a táto farba jej zanechala stopy aj na stehne, čiže to nebolo od bitky, ale od farby nohavíc.

Obžalovaný k výpovedi svedka nemal námietky.

Ďalšie svedkyne, a to R. T. a T. T. - blízke príbuzné obžalovaného využili svoje zákonné právo a na hlavnom pojednávaní odopreli výpoveď.

Súd vo veci vypočul aj priateľa poškodenej, svedka C. E., ktorý vypovedal odlišne ako v prípravnom konaní a preto bola podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku na odstránenie rozporov svedkovi prečítaná časť výpovede z prípravného konania, týkajúca sa skutočností, ako sa dozvedel čo sa poškodenej stalo. Po prečítaní jeho výpovede svedok uviedol, že je pravdou, že na polícii vypovedal, avšak o tom, čo sa poškodenej stalo sa prvýkrát dozvedel od jej súrodencov, ktorí mu povedali, že otec ju mal obťažovať dlhší čas, následne mu o tom povedala aj samotná poškodená s tým, že sa mal rozhodnúť, či aj napriek obťažovaniu sa chce s ňou ďalej priateliť. Na opakované otázky, svedok uviedol, že ani súrodenci poškodenej, ani samotná poškodená mu nič konkrétne o obťažovaní nepovedali. Na ďalšie otázky uviedol, že s poškodenou sa priateli menšej ako rok, chodieval aj k nim domov, keď boli spolu, nikdy neboli sami, pretože stále boli doma buď súrodenci, alebo maloleté deti, vonku spolu chodievali zriedka. Poprel, že by mal s poškodenou intímny styk, viackrát uviedol, že nemali spolu žiadny sex, len sa vzájomne bozkávali na ústa a držali sa za ruky. Na priamu otázku predsedu senátu, či poškodenej vsunul svoje prsty do jej pošvy, uviedol, že nie.

Svedkyňa T. Š., družka syna obžalovaného X. T. uviedla, že osobne nič nevie o tom, čo sa malo stať medzi obžalovaným a poškodenou, uviedla len, že od švagrinej sa dozvedela, že obžalovaný „oňdal“ s dcérou, že ju prstoval, že ho mala vyfajčiť a podobné škaredé veci. Na hlavnom pojednávaní tiež uviedla, že poškodená jej osobne nič nepovedala, čo bolo odlišné ako v jej výpovedi z prípravného konania, preto bola prečítaná podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku aj časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania, týkajúca sa skutočností, od koho sa mala dozvedieť o obťažovaní poškodenej. Svedkyňa trvala na tom, že o obťažovaní sa dozvedela od súrodencov jej druha, a to D. T. a K. T..

Na doplňujúce otázky obhajkyne uviedla, že v kritickom období sa stretávala s obžalovaným a poškodenou skoro každý deň, tiež sa vzájomne navštevovali, avšak nič zvláštne si na ich správaní nevšimla. Uviedla tiež, že určitý čas žil obžalovaný s jej matkou v spoločnej domácnosti, jeho správanie popísala ako normálne a dodala, že ju osobne nikdy neobťažoval.

Okrem výsluchu obžalovaného, poškodenej, znalcov a uvedených svedkov, súd na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku so súhlasom prokurátorky a obžalovaného vykonal dokazovanie aj prečítaním znaleckých posudkov vyhotovených v predmetnej trestnej veci, a to: znalecký posudok kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, č. PPZ-KEU-SL-EXP-2013/2483, znalecký

posudok Mgr. Ivety Snitkovej č. 19/2013 a znalecký posudok č. 61/2013, 32/2013, vyhotovený MUDr. Jánom Vongrejom a MUDr. Martinom Somorom.

Zo znaleckého posudku, ktorý bol vyhotovený kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ bolo zistené, že predmetom tohto skúmania bola biologická stopa spod nechťov rúk obžalovaného, porovnávací materiál, a to ster z bukálnej sliznice obžalovaného a ster z bukálnej sliznice poškodenej. Bolo zistené, že z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že rovnaký DNA profil zo sterov spod nechťov pravej a ľavej ruky obžalovaného je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky, a to z steru z bukálnej sliznice obžalovaného a že prítomnosti biologického materiálu osoby, od ktorej bol na skúmanie predložený ster z bukálnej sliznice poškodenej, v steroch spod nechťov pravej a ľavej ruky DNA analýzou zistená nebola. Obžalovaný k tomuto posudku uviedol, že znalecké dokazovanie analýzou DNA potvrdzuje, že sa ničoho nedopustil a že je nevinný.

Zo znaleckého posudku, ktorým bol vyšetrený duševný stav T. T. vyplýva, že znalci u neho nezistili duševnú chorobu v pravom zmysle slova, t.j. psychózu. Podľa znalcov sa jedná o osobnosť s rysmi nezdržanlivosti, psychosexuálne nezrelú, čo je z psychiatrického hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti, ktorá nevedie ku zníženiu jeho ovládacích, ani rozpoznávacích schopností. Je rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli zachované. Znalci mu neodporučili uložiť žiadnu formu ochrannej psychiatrickej alebo sexuologickej liečby, nezistili u neho poruchu sexuálnej identifikácie, orientácie, aktivity ani poruchu kombinovanú. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska znalci nepovažovali za nebezpečný.

Zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol vyhotovený psychológom na poškodenú súd zistil, že jej osobnosť je vo vývine, v čase vyšetrenia boli u nej aktuálne prítomné neurotické mechanizmy úzkostno-depresívneho charakteru, známky pôsobiaceho stresu, aj poruchy spánku, jej vnútorný život je diferencovaný, prežívanie zvýšene citlivé, v popredí je strach, plachosť, opatrnosť, má sklon k uzatváraniu sa vo vlastnom vnútri. Aj keď je podľa znaleckého posudku jej rozumová kapacita znížená a má ťažkosti udržať si v pamäti následnosť dejov, nevyskytujú sa u nej také patologické osobnostné charakteristiky, ktoré by mohli predpokladať skresľovanie výpovedí. Nevyskytuje sa u nej sklon ku konfabuláciám, prejavuje sa skôr predpoklad pravdivej výpovede, nemá tendenciu vypĺňať medzery v pamäti novými skutočnosťami, ide u nej skôr o nepresnosti v dôsledku zmiešania si zapamätaného.

V ďalšom boli podľa § 269 Tr. poriadku prečítané listinné dôkazy, a to správy z gynekologického vyšetrenia maloletej poškodenej z čl. 98, ďalej boli prečítané rodný list poškodenej, správy o hospitalizácii poškodenej, správa sociálnej kurately o povesti na poškodenú, posudky školy na poškodenú, ako aj správy o povesti na obžalovaného, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov a odpis z registra trestov na obžalovaného.

Po zhodnotení vyššie vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátorka kládla obžalovanému v obžalobe za vinu, že skutkom tam popísaným sa tento dopustil zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. g/ Tr. zákona, § 127 ods. 9 Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona.

Počas celého trestného stíhania obžalovaný od počiatku svoju vinu popieral a bránil sa tým, že poškodená si všetky skutočnosti ohľadom jeho sexuálnych aktivít voči nej vymýšľala, poukazoval najmä na to, že o ňou tvrdených skutočnostiach nikto nevedel, nič o tom nepočul a mal za to, že to o ňom tvrdí preto, že jej bránil v stretávaní a chodení s priateľom a nechcel, aby sa zosobášili.

V tejto súvislosti je však nutné uviesť, že pri takomto druhu trestnej činnosti, aký je kladený obžalovanému za vinu a rovnako aj v obdobných prípadoch sexuálnej trestnej činnosti len zriedkavo je okrem páchatel'a a poškodenej zainteresovaná do deja aj ďalšia osoba, napríklad v postavení svedka. Z tohto dôvodu je preukázanie takejto trestnej činnosti páchatel'ovi zložitejšie.

V prejednávanej veci je tomu obdobne a okrem páchatela a poškodenej niet žiadneho priameho svedka, ktorý by na základe toho čo videl, vnímal, prípadne počul, mohol potvrdiť, prípadne vyvrátiť niektorú z ich verzií.

Žiaden z vypočutých svedkov k podstate skutku tak v prípravnom konaní, ako ani na hlavnom pojednávaní nič uviesť nevedel. Väčšina vypočutých svedkov sú blízki príbuzní, a to jednak obžalovaného, ako aj poškodenej, ktorí si nič zvláštne na ich vzájomnom vzťahu nevšimli. Ani nestranní svedkovia pri svojich výpovediach o správaní sa oboch si nič nezvyčajné nevšimli a o udalostiach, ktoré sa mali stať sa dozvedeli až následne, a to sprostredkovane od poškodenej po tom, ako v predmetnej trestnej veci podala trestné oznámenie.

V predmetnej trestnej veci súd uveril výpovedi maloletej poškodenej z hlavného pojednávania, pri ktorej popísala akých sexuálnych aktivít sa voči nej obžalovaný otec dopúšťal. Aj keď v jej výpovedi boli určité nepresnosti týkajúce sa časového sledu, kedy sa mali sexuálne aktivity obžalovaného uskutočniť, z jej samotného výsluchu na hlavnom pojednávaní však súd nadobudol dojem, že skutočnosti, o ktorých vypovedá sa skutočne aj stali. Na jej správaní sa počas výsluchu bolo zreteľné, že tieto sexuálne zážitky na ňu pôsobia aj v súčasnosti traumatizujúco, čo sa prejavilo jej plačom počas toho, ako hovorila o intímnostiach. Aj napriek tomu však podrobne popísala, že prvýkrát sa otec na nej dopustil sexuálneho obťažovania v čase po prvej operácii v Košiciach, kedy si ku nej ľahol na posteľ, zakryl jej ústa a začal ju obchytkávať a bozkávať po tele, inokedy ju okrem tohto nútil aj k orálnemu sexu a snažil sa jej vsunúť svoj pohlavný orgán do úst. Poškodená aj keď s určitými nepresnosťami v porovnaní s jej výpoveďou z prípravného konania uviedla tiež, že otec vnikal do jej vagíny aj prstami, pričom použila výraz „vyprstoval ma“. Nevedela presne špecifikovať koľkými prstami tak obžalovaný spravil, podľa názoru súdu však táto skutočnosť, či to bolo jedným, prípadne tromi alebo štyrmi prstami nie je rozhodujúca. V tomto smere súd jej výpoveď považoval za pravdivú aj s prihliadnutím k správe gynekologičky zo dňa 26.06.2013 (čl. 98), podľa ktorej sa poškodená dostavila na vyšetrenie v sprievode sestry, pričom uviedla, že asi rok ju zneužíval vlastný otec, ktorý ju ohmatával a dotýkal sa prstom genitálu. V správe sa uvádza, že vonkajší genitál vyšetrovanej je bez čerstvého poranenia, hymen - panenská blana je narušená na číslo 7 bez čerstvého poranenia, je priechodná pre prst, pravdepodobne k pohlavnému styku nedošlo, podľa lekárky bola zneužívaná len prstom. Súd poškodenej uveril aj s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania Mgr. Ivety Snitkovej, ktorá nezistila sklon poškodenej ku konfabuláciám a aj podľa znalkyne poškodená o skutočnostiach, ktoré prežila vypovedá pravdivo. Znalkyňa v jej výpovedi však pripúšťa vzhľadom k jej intelektu problém zorientovať sa v čase. Na hlavnom pojednávaní znalkyňa tiež zdôraznila, že mala dostatočne dlhý čas na jej vyšetrenie a mala možnosť byť osobne prítomná aj pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní, pričom poškodená svoje prežitie sexuálne zážitky popisuje v podstatných súvislostiach rovnako a nemá tendenciu vyplňať medzery v pamäti novými skutočnosťami.

Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala aj o tom, že sa otcovi snažila aj brániť, avšak tento, keďže je fyzicky silnejší, tak ju priľahol, prípadne jej na silu roztiahol nohy a pokračoval v svojich aktivitách. Podľa poškodenej sa mu podvolila a upustila od obrany aj preto, že jej hrozil, že ak o tom povie súrodencom, alebo niekomu inému tak, že ju zabije a potom aj seba. Takéto správanie sa poškodenej zodpovedá aj záverom znaleckého posudku Mgr. Ivety Snitkovej, kde o poškodenej znalkyňa uvádza, že je zvýšene citlivá aj prispôsobivá a má tendenciu podvoliť sa a prispôbiť sa, hlavne pokiaľ ide o autoritu. Je u nej pravdepodobné, že sa vo svojom konaní podvolí požiadavkám inej osoby a koná podľa nej. Vonkajšie okolnosti má preto tendenciu pasívne prijímať, aj keď sú sprevádzané nepríjemným a negatívnym prežívaním, nedokáže sa zaktivizovať, vzoprieť.

Uvedené sexuálne správanie sa obžalovaného voči poškodenej nevylučujú ani znalci, ktorí vyšetřovali jeho duševný stav a v záveroch svojho znaleckého posudku v tejto súvislosti uviedli, že pri dokázaní trestného činu znalci konštatujú incestuózne správanie nárazkového charakteru, teda nevylučujú, že by bol takéhoto sexuálneho správania sa voči poškodenej schopný.

Súd hodnotil všetky vykonané dôkazy, a to tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a po ich zhodnotení s prihliadnutím najmä na výpoveď poškodenej a závery znaleckých posudkov na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, psychologického posudku poškodenej a lekárskej gynekologickej správy dospel k názoru, že skutok, tak ako je popísaný v skutkovej vete obžaloby a tohto rozsudku sa stal, má znaky trestného činu a že sa ho dopustil obžalovaný.

Konanie obžalovaného súd právne kvalifikoval ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, pretože bolo preukázané, že obžalovaný T. T. násillím, ako aj hrozbou bezprostredného násillia donútil svoju maloletú dcéru J.K. k iným sexuálnym praktikám, bližšie špecifikovaným v skutkovej vete tohto rozsudku, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zákona, pretože využil dcérinu neskúsenosť a odkázanosť (§ 127 ods. 9 Tr. zákona) a zároveň sa ho dopustil aj na chránenej osobe (§ 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona) - na svojom dieťati (§ 127 ods. 1 Tr. zákona), pretože poškodená J.K. v čase skutku ešte nedovršila 18 rokov.

Obžalovaný T. T. je bez pracovného pomeru. Z miesta bydliska je hodnotený kladne, podľa správy je tichej povahy, správa sa dobre, doposiaľ s ním neboli žiadne problémy. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR bol dvakrát priestupkovo stíhaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb., dvakrát za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. a raz za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov bol k 23.10.2013 osemkrát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch sa však na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/57/2013 však bolo zistené, že v tejto trestnej veci bol T. T., nar. XX.XX.XXXX rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.10.2013, sp.zn. 2T/57/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/20/2014 uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z tohto pripojeného spisu bolo zároveň zistené, že Krajským súdom v Banskej Bystrici bol T. T. dňa 11.03.2014 nariadený výkon tohto trestu odňatia slobody. V prejednávanej trestnej veci bol T. T. väzobne stíhaný od 26.06.2013, pričom uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/178/2013 zo dňa 24.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa, bol prepustený z väzby, keďže mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/57/2013 a zároveň bolo dňa 24.04.2014 prikázané, aby bol preradený do výkonu trestu odňatia slobody v uvedenej trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/57/2013.

Pri ukladaní trestu T. T. súd vychádzal zo základných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naproti tomu bola zistená jedna prítiažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov, pretože mu bol podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ukladaný súhrnný trest, a to aj pre zločin znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za ktoré trestné činy bol uznaný vinným v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/57/2013.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností a zistil, že u obžalovaného prevažuje pomer prítiažujúcich okolností, preto sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-tinu. Za spáchaný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov až 15 rokov. Z dôvodu prevahy prítiažujúcich okolností mu bolo možné s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 9 rokov 8 mesiacov až do 15 rokov.

V súlade s ustanovením § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bolo nutné obžalovanému ukladať súhrnný trest, pretože bol odsúdený za trestný čin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona, ktorý spáchal skôr, ako bol Okresným súdom Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 2T/57/2013 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Tento súhrnný trest však nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. Vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota bol obžalovanému právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov a súhrnným trestom podľa vyššie uvedených zásad mu tak nemohol byť uložený miernejší trest. Za súčasnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, kde došlo

k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-tinu, pretože prevažoval u neho pomer priťažujúcich okolností, mu však nemohol byť uložený trest kratší ako 9 rokov a 8 mesiacov. Súd mal za to, že na zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu, aby v ďalšom viedol riadny život, postačí uložiť mu trest na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby.

Na uvedenom základe mu bol preto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň u obžalovaného T. T. zrušil výrok o úhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/20/2014 zo dňa 11.03.2014, právoplatný dňa 11.03.2014, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. využitím odkázanosti a na chránenej osobe, t.j. na dieťati, Najprv dal predseda senátu hlasovať o vine obžalovaného, prísediaca senátu Mária Trochová hlasovala za vinu obžalovaného, prísediaci senátu Mgr. Viliam Vidinský za nevinu obžalovaného a predseda senátu Mgr. Ivan Antal hlasoval za vinu obžalovaného. Rozhodnutie o vine tak bolo prijaté v pomere hlasov 2:1.

Vzhľadom k tomu, že prísediaci Mgr. Viliam Vidinský hlasoval za nevinu obžalovaného, tento prísediaci o treste nehlasoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.